

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 06-055682
Dato :

Til

Folketingets Lovsekretariat

Hermed sendes svar på spørgsmål S 5252 indleveret af Morten Homann (SF).

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

Spørgsmål:

Vil ministeren i forlængelse af sin besvarelse af Skatteudvalgets spørgsmål 289 og 302 (alm. del) redegøre for, hvorfor en grænse på 5½ ha er rimelig i forhold til skattelovgivningen, mens der f.eks. i landbrugsloven opereres med en grænse på 2 ha, og herunder oplyse, hvorfor et veldrevet landbrug på 5 ha med en lille men landbrugsfagligt forsvarlig produktion skal vurderes som parcelhus, mens et landbrug på 6 ha med en mindre og landbrugsfagligt mindre forsvarlig produktion vurderes som landbrugsejendom?

Svar:

Jeg opfatter spørgsmålet således, at der ønskes en begrundelse for, hvorfor der ikke anvendes den samme arealgrænse ved afgørelser om benyttelsesstatus efter vurderingsloven som ved afgørelser om for eksempel bopæls- og landbrugspligt efter landbrugsloven. Årsagen er, at det ikke er de samme hensyn, der ligger bag reglerne i henholdsvis vurderingsloven og landbrugsloven.

Formålet med landbrugsloven er således blandt andet at tilgodese bosætning og udvikling i landdistrikterne, og at bevare selvejendommen som den overvejende besiddelses- og driftsform i jordbruget samt sikre det fornødne produktionsgrundlag for jordbrugserhvervene. Landbrugslovens formål opfyldes blandt andet gennem opretholdelse af et bopæls- og dyrkningskrav for ejendomme over 2 ha.

Formålet med reglen i vurderingslovens § 33 stk. 1 om fastsættelse af en benyttelsesstatus er derimod at sikre, at der sker beskatning på et ensartet og ligeligt grundlag. Vurderingen skal foretages på grundlag af værdien i handel og vandel. Dette indebærer, at der ved vurderingen skal tages udgangspunkt i den benyttelse, der i en salgssituation er dominerende for prisdannelsen. Landsskatteretten har på denne baggrund anlagt en praksis på området, hvorefter ejendomme på mere end 5½ ha normalt i vurderingsmæssig henseende betragtes som landbrug, medens ejendomme under denne størrelse normalt vurderingsmæssigt betragtes som parcelhuse. Jeg finder ikke anledning til at kommentere denne praksis.

For så vidt angår den sidste del af spørgsmålet, skal jeg henvise til mit svar på Skatteudvalgets spørgsmål 302 (alm. del) af 2. maj 2006. Heraf fremgår det, at grænsen på 5½ ha. alene er en formodningsregel, der for eksempel kan afkræftes i tilfælde, hvor en ejendom under 5½ ha. har en betydelig landbrugsmæssig produktion.